

Giáo hội Việt Nam
Giáo phận Vinh

THƯ CẢM ƠN

Kính gửi Quý Hội Sara
Kính thưa bà Kim Dung

Kính thưa các thành viên của Hội và Quý Ân nhân

Giáo phận Vinh chúng tôi trải dài trên 3 tỉnh Nghệ An, Hà Tĩnh và Quảng Bình. Đây là vùng đất nghèo, lại liên tiếp hứng chịu thiên tai, nên đời sống người dân gặp rất nhiều khó khăn cơ cực.

Bù lại, Chúa nhân lành đã cho chúng tôi nhận được sự cảm thông, chia sẻ và trợ giúp của nhiều tổ chức và cá nhân trong và ngoài nước. Trong vòng tay nhân ái đó, có Quý Hội Sara.

Vào dịp Tết Nhâm Thìn vừa qua, chúng tôi đã nhận của Quý Hội 600 suất quà gửi tới 600 người tàn tật ở Nghệ An và Hà Tĩnh.

Thay lời cho Đức Giám mục và những người mang ơn Quý Hội trong khắp giáo phận, tôi xin bày tỏ lòng cảm ơn chân thành tới tất cả các thành viên của Hội và các Ân nhân. Chính Quý vị đã làm cho những người tàn tật của chúng tôi bớt cô đơn hiu quạnh, được sưởi ấm tình người và cải thiện được phần nào bữa ăn của họ.

Tôi cầu chúc cho Quý Hội ngày càng phát triển để có điều kiện mở rộng vòng tay nhân ái cho muôn dân thiên hạ, trong đó có anh chị em tàn tật chúng tôi được nhờ. Cầu các thành viên của Quý Hội và Quý Ân nhân một năm mới Nhâm Thìn hạnh phúc.

Vinh, ngày 7 tháng 2 năm 2012

Giám đốc Caritas

Lm. Pet. Nguyễn văn Vinh

THÔNG BÁO

Hội Từ Thiện SARA đã xin thánh lễ đời đời tiễn đưa linh hồn:

Anh Vincente Phạm Tôn, mất ngày 5/1/2012

Xin quý vị hội viên và ân nhân hiệp thông cầu cho linh hồn Vincente được hưởng nhan Thánh Chúa trên nước Thiên Đàng

Southeast Asian Relief Association
P.O. Box 18185
Portland, OR 97218
www.sara-hope.org
503 - 281 - 5547

NON Profit ORG
U.S. postage
PAID
Portland, OR
Permit NO 2717

REQUEST RETURN SERVICE

Cuộc Đời Câm Nín

Ngày 18, tháng 7, năm 2012

Kính thưa quý ân nhân,

Kim Dung vô tình được nghe một lời nhạc trên đài radio, “Có những niềm đau một đời câm nín.” Lời nhạc này khiến Kim Dung nghĩ đến những gia đình có người khuyết tật và tàn tật mà nỗi thống khổ chẳng biết chia sẻ cùng ai. Với những gia đình có người bị câm hay mù, điếc, què, cụt một chân, hay một tay nhưng vẫn có thể làm vệ sinh cá nhân được thì không làm bận tâm cho người làm cha mẹ mấy nhưng cũng rất là mệt nhọc.

Chúng ta tưởng tượng xem những gia đình có một em nằm liệt giường thì cần phải có cha em chăm sóc từ miếng ăn phải đút, nước phải đổ, vệ sinh cá nhân từ việc nhỏ đến việc lớn nhất là khi tiểu tiện. Nếu không thì bị dơ ra hết người, quần áo, giường chiếu chắn mền. Khi bị bậy ra đầy trên thân thể thì sẽ bị ngứa ngáy có thể sinh ghẻ nở.

Ngặt nổi những gia đình có người thân như vậy thì nghèo nên làm gì mà có chăn chiếu để dự trữ mà thay. Khổ nhất là vào mùa đông ẩm ướt, chiếu chăn không khô kịp, bị lạnh thấu xương vì không chăn đắp. Khổ

đau này chỉ có trời mới thấu và chẳng biết nói cùng ai để thông phần đau khổ và đành câm nín một đời mà thôi.

Xin hỏi quý vị, nếu một gia đình có hai em như vậy thì thế nào? Ba em thì phải làm sao đây? Còn nếu bốn hoặc năm em không bình thường thì phải nói cùng ai đây? Chỉ còn biết kêu Trời, mà Trời thì ở quá xa nên đành câm nín xót thương cho số phận. Ôi, thật xót xa thương cảm! Hỡi Trời cao có thấu!

Trong bối cảnh thương tâm như vậy, chúng ta phải làm gì để cân cân đau khổ nhẹ bớt đây? Đây là câu hỏi mà mỗi người chúng ta phải tự hỏi cho chính mình. Riêng Kim Dung, xin cảm tạ ơn Trời đã cho nhiều may mắn, sức khỏe, thành đạt, tình thương, và an bình. Kim Dung nguyện xin được sẻ chia tất cả những gì mình có do lòng thương xót của Chúa với những người khốn khổ này, để họ có vài giờ vui. Nếu là chúng ta nằm trong số phận này, thì chắc chúng ta cũng mong có người thông cảm, an ủi, chia cơm sẻ bánh, để được sống cho hết kiếp người bất hạnh này.

Sau đây Kim Dung xin tường thuật lại cuộc viếng thăm một gia đình có ba người con tàn tật ở Thanh Hóa.

Ngày 6 tháng 2, 2012, sau khi phái đoàn Hội Từ Thiện SARA đi chữa bệnh cho những người khuyết tật, nghèo khổ bệnh tật, thăm các trại cùi và các cô nhi viện ở miền Bắc thì đến Thanh Hoá thăm một gia đình có ba người con tàn tật tuổi từ 18 đến 22. Trên đường tìm đến thăm, Sơ kể về gia đình họ với bao nỗi đau thương làm mọi người trên xe đều mũi lòng cảm thương. Thật là khó khăn mới tìm đến nơi. Một con đường nhỏ hẹp để vào nhà giống như hoàn cảnh không lối thoát của họ.

Cuối cùng đã tìm đến nhà, mọi người vào trước, Kim Dung còn lấy quà nên vào sau. Kim Dung băng qua cái sân đang phơi bắp để vào nhà, bỗng bắt gặp một bà cụ hàng xóm đang đẩy xe cho một em trai vào sân nhà vì thấy phái đoàn đến. Em chỉ có một cái áo trên thân, không có quần, trong khi trời rất lạnh. Bác Hiếu, người đi cùng phái đoàn và là người giúp Hội chụp hình trong chuyến đi, trông thấy vậy nên đến kéo áo của cậu xuống để che phần dưới rồi chụp hình. Vô tình, khi chụp cậu thì chụp luôn được cả cô em gái đang ngồi bất động bên khung cửa ra vào. Vào đến nhà, Kim Dung thấy một em gái nằm trên giường đang mỉm cười rất tươi. Em nằm như dính vào giường vậy, không nhúc nhích gì được, toàn thân em bị bất toại, chân tay em bé xíu, Chiếc chiếu mà em nằm trên thì thâm đen với mùi lạ lạ, khiến Kim Dung liên tưởng đến bao nhiêu cảnh thương đau mà họ phải chịu. Kim Dung không khỏi mũi lòng mà nước mắt trào ra khi nghĩ đến gia đình ông đã trải qua 22 năm quá khổ cực. Kim Dung thiết tưởng có lẽ gia đình ông cũng đổ bao nhiêu nước mắt mà khóc thương cho thân phận gia đình.

Khi hỏi chuyện với ông bố, Kim Dung hết sức dẫn cơn xúc động để thừa chuyện. Riêng ông thì trả lời rất điềm tĩnh. Có lẽ qua bao nhiêu năm khốn khổ đã làm ông cứng rắn lên và chai đá để bươm chải lo cho gia đình. Kim Dung hỏi ông rằng, khi ông bà đi làm kiếm miếng ăn, thì ai chăm sóc các em. Ông bảo, “thì cũng đành bỏ các cháu ở nhà rồi đi làm kiếm cơm ăn thôi và lúc về đến nhà thì hầu cút đái cho chúng.” Ông nói xong thì Kim Dung đã không dẫn được nữa và nước mắt cứ tuôn ra vì nghĩ đến nỗi cơ cực họ đã chịu.

Ở Mỹ đây, những gia đình như trên được chính phủ trợ cấp lo cho người bệnh và luôn cả người thân chăm sóc bệnh nhân. Còn ở Việt Nam thì không ai cứu giúp, vì ai cũng ngật nghèo. Những gia đình thống khổ này chỉ biết ráng hết sức mình và mong được lòng nhân ái của người Việt hải ngoại để thương giúp họ.

Thưa quý vị, đọc xong câu chuyện, quý vị có thể hình dung ra được nỗi thống khổ và sự chịu đựng chông chất của những gia đình có người tàn tật, thật quá thương tâm phải không quý vị? Theo lệ thường, đầu năm Hội về tặng một món quà khoảng 10 đô la, giữa năm thì giúp các em khuyết tật 10 kg gạo. Tháng 8 tới đây, Hội lại cần gọi gạo giúp cho 2.182 em khuyết tật, và đây là cơ hội quý vị chia cơm sẻ áo cùng họ. Xin quý vị bớt vài cái bánh mì, một tô phở hoặc vài quả xoài là có thể mua được 10 ký gạo, khoảng giá 6 đô để giúp họ trong cuộc sống khó nghèo này.

Ca dao Việt Nam có câu, “Bầu ơi thương lấy bí cùng, tuy rằng khác giống nhưng chung một giàn.” Vì đây tất cả những người đau khổ này là người Việt Nam, và chúng ta là những người Việt Nam hải ngoại có cơ hội để san sẻ tình thương đồng loại và nhất là tình người hải ngoại Việt Nam da vàng.

Mọi giúp đỡ, xin gửi về

Hội Từ Thiện SARA

PO Box 18185

Portland, OR 97213

Kính,

Vũ Kim Dung

Hội Trưởng Hội Từ Thiện SARA

BÁN THUỐC DƯỢC THẢO GIÚP NGƯỜI CÙI và KHUYẾT TẬT

Kính thưa quý vị,

Gian hàng Hội Từ Thiện SARA có bán thuốc dược thảo của các bác sĩ: Phạm Hoàng Trung, Thomas Võ, Morita, Nutrition Depot và nhiều bác sĩ khác. Có quà tặng khi quý vị mua thuốc, Ngoài ra gian hàng còn có bán thẻ điện thoại để gọi về Việt Nam. Kính mời quý vị ghé mua tại địa chỉ:

7223 NE Sandy BLVD – Portland, OR 97213 hay order qua số điện thoại 503-287-5547.

Tiền lời thâu được sẽ giúp cho các bệnh xá và phòng khám đa khoa của Hội SARA tại Bắc Ninh, Thanh Hóa, và Huế do các Sơ đảm trách. Những nơi này đang cần dụng cụ y khoa và các loại thuốc để chữa trị cho người cùi, người khuyết tật, các cụ già đau yếu. Vậy kính xin quý vị chiếu cố đến gian hàng Hội Từ Thiện SARA

Trân trọng kính mời